

Zpravodaj

VIII. ŠRÁMKOVY SOBOTKY

Číslo 1

28 června 1964

Redakční na uvítanou

Náš tisk i rozhlas, nakloněný přátelsky všem kulturním akcím, oznámil již dříve "urbi et orbi" konání letošního již osmé Šrámkovy Sobotky. Stříbrný sviš ozáženého Humprechtu ukázal Vám, milí a vážení hosté, bezpečnou cestu k nám.

Naše přátelsky otevřená náruč k Vám upřímně volá: Buďte nám všichni srdečně vítáni! Ta slova má na rtech i tento Zpravodaj VIII SS, vycházející letos poprvé. Chceme totiž - máte-li se u nás cítiti jako doma - abyste tu měli v době svého soboteckého pobytu i své noviny.

Proto jen tohle první číslo připravila naše redakční trojka, další svěřujeme s důvěrou Vašemu osvědčenému žurnalistickému důmyslu, postřehu a důvtupu. Můžete psát veršem i prozou ve všech srozumitelných formách. Vítány i hlasy kritické. Zvláště vřele stiskneme a otiskneme schopnou pomocnou ruku výtvarnou. Vaše příspěvky denně milerádi přijmou na MNV.

Bez naděje na publikaci jsou jen výlevy milostné lyriky.

D N E S v š i c h n i n a K O S T

Nechceme v našich zprávách opakovat program, který každý zná z pozvánek, programů a plakátů. Upozornujeme jen, že autobus bude jezdit na trase Sobotka-nádraží - náměstí - Kost každou půl hodinu od 12 hodin. Kromě Sobotáků a stálých hostů Šrámkovy Sobotky přijede 40 členů pěveckého souboru "Vítězslav Novák" z Trutnova a stejný počet návštěvníků hlásí i Vlastivědný kroužek Parku kultury a oddechu z Hradce Králové.

Celý program byl nadšeně přijat již na předpremiéře 5. června v Jiřákově muzeu v Praze. A tak se všichni můžeme opravdu těšit na vystoupení Recitačního studia Šrámkova domu za vedení Evy Seemannové, na sbor pražských literátů se sborníkem Boh. Korejsem (zpívají již dopoledne při vernisáži výstavy v Šolcově domě) a na Instrumentální soubor s harmonáky a nástroji, který řídí Pavel Souček. S nimi přijede i znamenitý český hudebník, Mistr Jaroslav Vodrážka, varhaník Karlovy university a laureát mnoha domácích i mezinárodních soutěží.

Na koncertě se setkáme i se skladbami z našeho kraje. Jednak to bude Písen k Janu Husovi a Jeronymovi, která se i s obrázkem Husa na hranici zachovala v známém soboteckém graduálu ze XVI. století, který je uložen v městském archivu v Sobotce. A dále uslyšíme moteta Jana Turnovského, významného skladatele hudby z XVI. století, jenž rozvíjel národní české tony proti vládnoucí tehdy latině.

A tak tedy dnes odpoledne na shledanou mezi skvosty gotického umění na Kostí.

EVZ Sobotka I existuje od roku 1957, letos vstupuje již do osmého, ročníku jako SS. Za léta 1957 až 1963 prošlo jí celkem 269 účastníků (223 žen a 66 mužů). Letos má přihlášeno 60 účastníků. Majorita žen, vyjádřená číslicí 47, nízká mužů nešťastnou 13. Mladí reprezentovano celou čtyřtinou. Kompletní sestavu přineseme v některém z příštích čísel. Výzva k příslušníkům EVZ. Fotografujte, filmujte, malujte a veršujte, pořizujte barevné diapozitivy a magnetofonové záznamy. Základna je potřebuje - náklad částečně hraje.

EVZ
aneb
feminizace
v číslech

Než došlo k otevření Šolcova domu

Několik dat z kroniky města Sobotky.

- Říjen 1955 Kulturní odbor KNV v Liberci projevil ochotu provést opravu rodného domu básníka Václava Šolce
- Září 1956 Kulturní referent s. Elebrant jedná v Liberci o opravě
- Červen 1957 Opět je jednáno o generální opravě a o převzetí MNVem
- Leden 1958 6.I.1958 je uzavřena smlouva s K. Samšíňákem o převodu rodného domu básníka Šolce do majetku MNV v Sobotce.
- Rož 1960 Vinou OSP v Mnichově Hradišti nepokračovalo se v opravě
- A pak zoufale dlouho nic....
- Až konečně letos:
- Znamení stavební památce nehrozí již zkáza. Je tak dálece v pořádku, že zde může být instalována výstava UUV. To vystava bude zahájena dnes v 10,30 hodin. Na vernisáži přednese posluchačka AMU Tamara Kafková Šolcovu říseň o ruce mozolné.

Dr. Brantišek Svejkský: Vaše pozvání mne potěšilo dvojnásob. Především proto, že jste projeвили zájem o naši starou literaturu, která je vskutku bohatá a bývá neprávem přehlížena. Z druhé pak proto, že považují za čest, budou-li mocti ze svých sil přispět k vaší - dnes již tradiční avysoce ceněné - akci ....

Luděk Munzar: ... 2. července přijedeme s. Dr. Jiřím Berkovcem do Sobotky.... Přeju hodně zdaru a těším se na shledanou.

Napsali nám

Líbí se nám, že . . .

- okresní noviny Předvoj věnovaly celé číslo téměř Srámkově Sobotce přečtete si je!
- aranžéři vkusně upravili většinu výkladních skříní
- občané upravili město - příkladem je s. Václav Dvorský, který upravil prostranství na malém náměstí
- OSP dokončil do zahájení opravu Knoblochova domu
- kostičtí lesáci v čela se a čilíkem si vzali na starost organizaci na hradě Kostí. Vynesli 250 židlí až do Selemberského paláce není maličkost. Dopravu židlí zajistila Fruta
- JZD nástup zakoupilo pro své členy 100 ks programů ŠS. Jistě se soudruzi družstevníci účastní i jednotlivých akcí
- byla dokončena oprava Šolcova domu. Dočká se v příštím roce této události i Srámkův dům a stará radnice?
- s. Seemannová namalovala pěkné plakáty pro nědělní vystoupení na Kostí a páteční program ve sportelně
- s. AnKafková ochotně hlásí zpravodajství VIII ŠS v místním rozhlase
- Honzík Sytenský sám obítil dům č. 158. Bělostně svítí i Jerábkův rodný dům a jiné domy ve městě.

Muselo se stát, že . . . ?

- ve skřínce VB zastihneme ještě přípravu voleb a v druhé dokonce Duben - měsíc bezpečnosti.
- na ulicích před mnoha a za mnoha domy straší různé skládky, harampádí i nečistota
- prodejna kovového zboží a stavebnin má nevhlednou skládku stavebnin u Šolcova domu
- schody k Humprechtu jsou stále neopraveny
- JZD dosud neuklidilo ořezané větve na cestě od Vyšehradu k Humprechtu
- někteří soudruzi důchodci, které jsme vyzvali k pomoci při výstavě a jinde, na tuto výzvu nereagují. Což si tak všimnout příkladu s. Matcouna, Slavíkové, Dr. Boudyše, Srba a jiných?
- Proč zůstaly po městě výkladní skříně tak nepěkného vzhledu, jako bývalé sklenářství, bývalá prodejna knihy, sklád stavebnin vedle mlékárny a j.?
- okopané podloubí krásy Sobotce nepřidá. Rovněž ne rozházená buračka pana Fr. Javůrka
- na dvojí pozvání k letošní ŠS Světz slovenských spisovatelov vůbec neodpověděl.

Pravodaj

VIII. ŠRÁMKOVY SOBOTKY

Číslo 2

29. června 1964

Národní umělkyně Jarmila Glazarová mezi námi.

(Myšlenky z jejího improvizovaného projevu
k účastníkům EVZ o kontinuitě uměleckého vývoje)

Z dopolední přednášky doc. Volka byla velmi závažná pasáž o kontinuitě umělecké práce. Mladí umělci dnes z větší části přezírají díla našich klasiků a starších spisovatelů, což dokazují diskuze na stránkách našich literárních časopisů. Tyto názory nejotevřeněji vyjádřil jeden z nejpoblárnějších spisovatelů v literárních novinách, kde se myšlenkou o směšnosti Jiráskova díla hluboce dotkl většiny čtenářů. A stejně hluboce se jich doklo i vyhýbavé stanovisko redakce literárních novin k ohlasu na tento článek.

V čem je tedy kontinuita umělecké práce? Soudružka Glazarová vzpomněla na oslavu osmdesátin Anny Marie Tilschové v klubu spisovatelů. Bylo to dojemné setkání starší i mladší generace českých umělců. Vítězslav Nezval ve své zdravotní vřele ocenil dílo A.M. Tilschové a vyjádřil úctu k její generaci, která ještě tiskla ruku Nerudovi a tutéž ruku může stisknout on. A nejenom to - jeho generace se glásí k pokrokovému odkazu svých předchůdců.

Jedině tak, jak to vyjádřil Vítězslav Nezval, se udrží kontinuita umělecké práce.

Š O L C Ů V D Ů M O T E V Ř E N - Těžký a hořký byl osud básníka Prvosenek, špatný byl i osud jeho rodného domu. Tak začíná projev předsedkyně MNV v Sobotce s. Bílkové-Kyzivátové při slavnosti otevření. Výstavný statek předměstského rolníka, pak upadající a téměř se rozpadající stavení, které si již mnozí přáli vidět jako rumišťe. A přece nebyl zbourán. Díky všem těm, kdož se se zápalen ujali boje za renovaci této typické dřevěné stavby, objevuje se nám nyní rodný básníkův dům v celé své kráse.

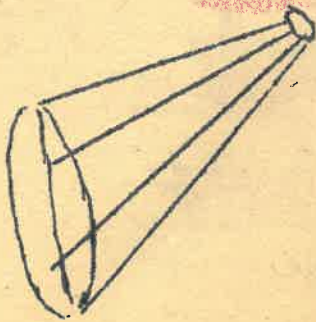
Kdyby žil Václav Solc, jistě by se dnes s námi radoval, že jeho dům, v němž žila laskavá, milovaná a milující maminka básníkova, se opět probudil k životu. K životu živému, krásnému a šťastnému, v němž lidé budou poznávat nejen minulost, ale i současnost.

Nynější výstava ÚJUV nám všem jasně ukáže, že i v takovýchto starých domech se dá žít moderním způsobem, v moderním prostředí. A jistě tato první výstava bude mít celou řadu dalších, které se stanou vítaným pohledem nejen do minula, ale i do současnosti.

Chtěla bych ještě říci do vínku tomuto obnovenému domu našeho písničkáře a nám všem: Ať vždy v tomto domě se ozývá radost, tak jako v dnešní den zazněly naše milé a prosté národní písničky v podání Sboru pražských literátů; ať máme rádi to staré dědictví otců, které zachovávejme a opatrujme, ale přitom všechneme těmto památkám nový život a takový směr, aby byly vždy živou součástí našeho života. Památky dovedou mluvit, je jen třeba jim rozumět.

Odevzdávám tedy jménem MNV v Sobotce tento krásný obnovený dům básníka Václava Solce naší veřejnosti, děkuji občanům a žákům ZDS za pomoc při jeho úpravě a otvírám dnešní první výstavu v jeho prostorách s přáním, aby lidé, který Solc tolik miloval, se staly takovéto akce nepostradatelnými.

H l a s y ze zahájení výstavy sochařů...

Nemohli jsme vyzpovídat všech 80 návštěvníků vernisáže z jejich dojmů, několik hlasů se mluví za všechny.

- Dr. Jaroslav Wágner, ředitel JÚPOP Praha: překvapila mne účast na vernisáži, čekali jsme nejvíce polovinu. Výstavka je hezká, je typickou ukázkou dnešního moderního umění za použití nových materiálů.
- Al. Viškovská-Altmanová akad. sochařka: Líbí se mi kulturní Sobotka, hezké poutače a propagace a hlavně ochota, s kterou nám místní obyvatelé vycházejí ve všem vstříc.
- Jitka Borovičková; absolventka SVVŠ Jičín: Strašně se mi to líbí.
- Josef Vitvar akad. sochař: No ohromný.
- Zuzana Burešová, žákyně 4. tř. ZŠ: Je to hezké
- Václav Hlavatý akad. sochař: Člověče, nevím do bych ti řekl. Něco si tam napiš. Já jsem spokojen, myslil jsem, že místnost zaplníme při vernisáži jen my vystavující. Tato velká účast se mi líbí tím více, že se zahájení koná v předvečer oslav. (Doslova jeho slova)

Zdařilý pokus na Hradě Kostí

V neděli 28. června došla k uskutečnění myšlenka zasadit do nádherného prostředí hradních sálů s výtvornými díly pozdně gotické doby také projevy téže doby v umění slovesném a hudebním. Ze spolupráce Recitačního studia Šrámkova domu se Souborem pražských literátů a s instrumentálním souborem starých nástrojů vyrostl program nevšedně zajímavého koncertu. Zazněla tu po třech stoletích latinská píseň k Janu Husovi (uvádíme níže v českém předkladu), celý oddíl koncertu byl věnován motetům Turnovského rodáka Jana Trájana a po scénicky provedeném recitaci staré české lyriky milostně rozezvučel se sál rozkošnými madrigaly.

Byl to neobyčejně silný zážitek poslouchat tyto skladby XVI. století v dokonalém provedení umělců. Zejména lahodný byl zvuk zobcových fléten. Koncertu se zúčastnili vynikající představitelé českého kulturního života, mezi nimi Národní umělkyně Jarmila Glazarová, prof. Karlovy univerzity Dr. Mirko Novák, prof. Dr. Fr. Svejkský, akad. malíř Karel Kinský a j. A dále veliký zástup více než tří set posluchačů z blízka a daleka. Všichni odcházeli nejen spokojeni, ale i nadšeni. Zdá se, že se tedy pokus podařil a že bude možno v podobných podnicích na hradě Kostí pokračovat.

P í s e ň k J A N U H U S O V I

Obsah této písně ze soboteckého graduálu dokazuje, jaké úctě se ještě v XVI. století těšili kostniční mučedníci Jan Hus a Jeroným Pražský. Inicialce je zpodoběn Hus na planoucí hranici. Kacířská čepice na jeho hlavě je téměř zcela vymožána necitelnou rukou protireformačního fanatika.

Letetur in domino mater bohemia
que tempore concilii in tristi
constanca porturiens per ignem
ioannem cum heronimo transumpit
si ad celestia

Raduj se v Pánu, matko Čechie
kteráž za času koncilu v žalné
Kostnici, ač bolestně trpíc,
skrze oheň povznesla Jana s Jeronýmem k nebes výšinám.

K o n i k prvního dne VIII Šrámkovy Sobotky
v 7,30 navštívila delegace hrob Fráni Šrámka, Václava Šolce
a pomník soboteckých rodáků a položila tam květiny.
- Zahájení VIII ŠS se zúčastnil i přímý synovec Fráni Šrámka
s. Josef Šrámek z Turnova.
- Za památník Národního písemnictví na Strahově byl přítomen
Dr. Jaromír Kuchař

II. ročník literární soutěže ŠS

Letos bylo zasláno celkem dvacet prací (loni 27). Nejpočetněji je obeslána I. kategorie: Básně, básnické sbírky, proza a jiné práce autorů z Jičínska: 11 prací - odměnění 4 autoři. II. kategorie: Literární vědné práce o Jičínsku: 4 práce - z nich 3 odměněny. Ve III. kategorii - vlastnivědné práce o okresu - došlo 5 prací, odměněny 3.

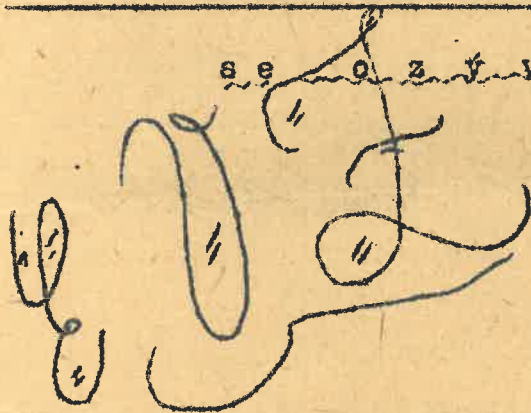
Vyhlášení výsledků soutěže a zhodnocení odměněných prací bude provedeno dnes ve 20 hodin v sále státní spořitelny. Autoři vítězných prací byli pozváni k osobní účasti. V uměleckém pořadu večera vystoupí členové RSSD. Na tomto večeru vítězů bude také vyhlášen nový, již třetí ročník literární soutěže Šrámkovy Sobotky.

N a p s a l i k k á n á m ...

- Stanislav Rudolf, odborný asistent PI Brandýs nad Labem, jeden z vítězů lonického ročníku literární soutěže ŠS:

Třeba vás bude zajímat, že vítězná hra "Romance ze silonu" měla premiéru. Nastudoval ji dramatický soubor Dvanáctiletky z Nové Paky a hrál ji čtyřikrát. Pozvali mne také, jel jsem a byl jsem potěšen nejen skutečností, že hra byla realizována, ale především obrovským elánem a temperamentem tohoto studentského souboru....

.... Těším se na letošní průběh, zejména na tu stránku experimentální kde je možné sice hodně pokazit, ale zase objevit kus nové tvůrčí práce. A o to, myslím, vám letos v Sobotce zejména půjde....

Ženské osazenstvo EVZ začalo po přečtení věrejšího Zpravodaje velmi živě diskutovat. Předmětem této diskuze bylo celkem nepatrné číslo - 1/4. Mnohým nezavěcencům je asi celkem nepochopitelné, jak může pouhý zámek vyvolat debatu - Ovšem za tímto číslem se skrývá zpráva, že jednu čtvrtinu osazenstva EVZ tvoří mládí. Dovedete si jistě představit, jak teď mnohým vrtá hlavou, kam až sahá moc našeho redaktora hranice mládí....?!

Čekali jsme před spořitelnou na přednášejícího. Dvěma soudružkám se zdálo čekání dlouhé, proto přešly k lavičce před školou. V tom u nich zastavuje auto. Jedna z nich pravila, že by to mohl být přednášející, ale rozhodně námitky vznesla druhá: "Copak takový hoch by mohl být kandidátem věd a docentem?" A víte, že to byl skutečně docent Volek?

Procházeli jsme ráno Sobotkou. Potkali jsme starší paní s třeshněmi. Část nám jich k naší potěše přenechala. Přidala pár básniček, přímo na ulici z paměti. To se může stát asi i v Sobotce.

- První přijeli na základnu otec a syn Civiňové.
- Nejmladším účastníkem je dvanáctiletý Radomír Štrajt z Bohumína.
- Štrajtovi a Salajkovi měli na základnu nejdále.
- Nejstarší účastníci základny: ..... /tektně pst!!!/

Vznikají dotazy, co vlastně zkratka EVZ znamená. Po prvních jídlech se vynořilo rozluštění: evropská výkrmná základna.

Ze s. Mileny Švehlové by měli radost naši pediatři - výlet Plávkem na Kost absolvovala bosa.

První výlet EVZ
očima patnáctiletého

Naše skupina vyrazila na Kost zprvu pohromadě, ale protože se některé soudružky opožďovaly, byla uskutečněna první zastávka. Zpestřila ji jedna soudružka, která přednesla Šrámkovu básni: Známe já jeden krásný zámek. Poznali jsme, že mezi námi jsou skryté talenty. Při další zastávce ve vsi Vesec jsme obdivovali mimo jiné i sochu jisté fousaté svatě. Procházka pokračovala údolím Plakánku, místy dost vlhkým, takže byla ~~zpestřena~~ zpestřena různými skoky a horolezeckými výstupy. U Bobešovy studánky prokázali všichni účastníci, že jsou milovníci krás a přírodních efektů (vířící písek), ovšem u další už jen všichni horlivě zaháněli žízen. Po té nás již uvítal hrad Kost.

Jiří Štrajt

Bylo by hrubým nevděkem, kdybychom zapomněli :

- že po řadu týdnů pracovali obětavě při dokončování Šolcova domu a jeho okolí městský zaměstnanec Míla Votroubků, ss. Mlčoch, Srb a další i školní děti
- že s. učitel Rudolf Hošek se svými žáky přispěl ke zdaru VIII ŠS namalováním mnoha plakátů a instalací kreseb LŠU z Tábora ve státní spořitelně
- jičánský dům O. věty umožnil včasným zhotovením vkusné hlavičky pravidelné vydávání našeho Zpravodaje.
- že mezi prvními, pěkně vyzdobenými výklady k VIII. ŠS byl výklad prodejny n.p. KNIHA ve Šrámkově domě. Jako na zavolanou vyšlo právě již XV vydání Šrámkova Stříbrného větru v nákladu 81.000 výtisků
- že propagaci VIII. ŠS popřály místa zejména listy : Rudé právo, Lidová demokracie, Práce, Svobodné slovo, Učitelské noviny, Rozhodnutí, Předvoj, Literární noviny a jiné a že zájem projevují i Ústřední
- že Alena Kuželová, Eva Bašusová, Blanka Šváblová, Jirka Doškař, M. Krejčík a další se starají o účastníky ŠS, kteří přijíždějí vlakem.
- s. Vaníčková a s. Kulíček věnovali mnoho volného času přípravě výstavy v OUNZ a s. Oldřich Beneš zapůjčil a sám přivezl květinovou výzdobu.
- nové dveře Šolcova domu jsou celé dřevěné včetně hřebíků. Jsou dílem skutečného mistra svého oboru Jaroslava Sedmídubského.

Ne líbí se nám

- sudy po vápně na náměstí - OSP ?
- že nejsou truhlíky s květinami na kašně jako jiná léta
- že již někde se kupí kupy hlíny před domem čp. 292 /Václav Božák/
- že se objevily štuky na Malém náměstí před domem čp. 220.

č. 4

ZPRAVODAJ

VIII. 1964

U hrobu pod Humprechtem

Miloval slovo
jako pták svou píseň,
jako strom hlínu, rosu a slunce,
proto, než odešel pod těsný
strop rakve,
slovy srdcem potěžkal
a cítě tíhu drahých kamenů,
s láskou je odevzdal
k opatrování.

Z těch rubínů v šesti
zasazených
paprsky času stále lámou
dubové světy.

Blanka Šrábová

FRÁŇA ŠRÁMEK

1. července 1964

Jeden ze sedmi krásných mečů

K 1. červenci

Tím krásným mečem je týden na rozhraní nejlíbeznějších letních měsíců - týden sobotecký. Pro poutníky, kteří získali za několikaseto oddanost kraji srdeční domovské právo, i pro poutníky nejnovější - a ti se sem musí vrátit. Jeden ze sedmi krásných mečů, který dává zrakům vidět neviditelné a sluchu neslyšitelné. A učí sedce zpívat.

I pro nás je Šrámkův hlas "harfou tohoto kraje", i pro nás, kterým šrámkovský týden vtiskl poznamenání jeho "citlivou značkou".

Kde jsme tenkrát před dvanácti lety zaslechli zprávu, že už nežije básník. Je jedno, kde, ale byl horký červencový den - a lidé, poznamenání poezií, měli na rtech a ve smutných očích verš ze Splavu. Ten jeden svůj verš, který jsme milovali a jím jsme se učili milovat. Nebo rozdírající větu Ratkinovi / a kdo z nás nebyl Ratkinem?/. Nebo Slávčín stesk onoho druhého břehu za vyzvánění zvonů, když svítil měsíc nad řekou.

Nebylo možné bez básníka verše vzpomenout na básníka. A tak asi takoví básníci neumírají. I když zůstal hrob pod rondelem Humprechtu. Ale chodí sem lidé s kytičkou jeho verše - s tím jedním ze sedmi krásných mečů.

Jak projít městem a nezastavit se u hrobu, nevyzpovídat se, že každému z nás hučí splav dní na křižovatkách života. Že mládí zní - a právě zásluhou tohoto básníka.

Neumírá básník, který je vyvoláván veršem tichým a znějícím. A až se ve výroční den zastavíte u hrobu, říkejte si verš, pro nějž nemůžete na básníka zapomenout. V tom je nejvyšší úcta a nejvěrnější láska.

A tiše mu - poutníci ze všech končin země - řekneme, že žije dole ve městě krásné lidé, opatrující zbroj sedmi krásných mečů. Aby se dál blýskaly a křičely - jeden z nich nejvíce. Ten v něm se odráží něžný třpyt tohoto města a kraje.

Za ním sem jezdíme a budeme jezdit. A proto i za básníkem. Je tolik potřebný onen týden v šedi a prachu roku. Je léčivý a životadárný.

Díky za krásný meč, básníku! Díky za to, že dál blýská a třpytí se - díky, sobotečtí strážci!

A díky za obraz, který v nás počínal a zabydlil se v srdci na celý rok:

" Předoucí kužel z pokojných dýmů městečka " i s těmi Šrámkovskými " zasněnými rejdaři oblak . . . "

Václav Amelský

Zprávy a referáty o událostech včerejšího dne a jiné zajímavosti očekávajíte opět zítra. Pouze upozornujeme, že dnes večer bude promítán v kině MNV film Měsíc nad řekou zároveň s celostátní premiérou filmu o Sobotce z kamery MUDr. Ivana Kafky.

Pravodaj

VIII. ŠRÁMKOVY SOBOTKY

Číslo 5

2. července 1964

Letní den

V takový letní den
 ztichají skřivami za poledne.
 Pod výhněm slunce zem korá a puká.
 Hedvábná vůně sen
 náhle se zvedne
 neslyšně letíc jako sluka...
 Sedí kyřenící oblak odjeli,
 modrý prach po nich zbyl.
 Kdysi zde krajem básník s matkou
 chodil v neděli
 na velkou sváteční modlitbu ke kráse,
 zde vadly trávy i jejich kroky.
 Poznám je po hlase
 v olších a vrbách nad potoky...
 Lékárník letní den
 na plochtece luk dosouší zázrak drog
 sluneční mukou.
 Lidé stín stromů si přetáhli přes hlavu
 jak starý strakatý havloek
 a chlebem dýchlo jim z rukou.
 Jen v studánce vody nezbedné
 džbánkem chlad nabírá poledne.

Josef Kozák

Vyznání . . .

Sobotka byla moje první divadelní štace - ještě za války. Tam jsem začínala, tenkrát se společností Zdenka Valderna (který padl za revoluce) svou dráhu na prknech, která zpaňejají svět. Byla jsem tenkrát docela mladá dívečka, okouzlená Fránou Šrámkem a Stříbrným větrem, který vane ze všech jeho veršů i prozy. Tato velká láska mi zůstala do dneška. A byla jsem v Sobotce šťastna. Hrála jsem, poprvé jsem hrála v divadle, poprvé po tom, co jsem odešla z konservatoře. Svě role jsem chodila studovat pod líbezný Humprecht. Býla to doba mého mládí a začátků, nadšených studií a touhy přinést něco nového - všichni a všechny jsme tak začínali. A tato láska ke Šrámkovi a k jeho kraji mne neopustila. Jezdím každý rok, alespon na týden své dovolené do tohoto kraje, miluji jej tolik, že si nedovedu představit prázdniny bez něho. Váš kraj je pro mne kouzlem domova, tím nejkrásnějším, co si člověk může a dovede představit pod slovem vlast. Miluji celý kouzelný Český ráj, Trosky a Humprecht a Kost, rok co rok chodím položit prosté polní květy na hrob básníka nejmilovnějšiho, rok co rok procházím jeho Plakánkem, usedám u Roubenky, v nádherném Prokopském údolí si říkám jeho verše... "Chtěl bych tě potkati v lukách ..." - rok co rok běžím vzrušena a s pláčem šťastného sledání obejmut Semtínskou lípu a poslouchám její vyprávění tiše a pokorně.

Z dopisu Evy Seemannové
 soboteckým z roku 1962

Ztracený a náhodou opět objevený syn . . .

(neuskutečněný rozhovor
s Eduardem Pergnerem)

Redakce Zlatého máje nám udělala velkou radost, když pozvala na svůj letošní večer v Šrámkové Sobotce členy poetické kavárny LUXOR z Prohy.

Vedoucím tohoto kabaretu je Eduard Pergner. To jsme věděli. Mladý svět 26/64 nám ale zamotal hlavu. Stojí tam doslova: Eduard Pergner se narodil 19.2.1935 v Sobotce.

Jste skutečně Soboták?

Je tomu tak. Narodil jsem se tu a do deseti let zde bydlil. Rád běhal pod Humprecht.

Jak to, že jste se ze Sobotky ztratil?

Odštěhovali jsme se k Rakovníku, pak jsem studoval na UMPRUM a v Hořicích a dělal na Kladensku. Na Sobotku jsem ale nezapomněl. Před několika týdny jsem zde byl naposledy na mopedu.

A vaše současná práce?

Jsem domovským právoem v poetické **moštovně LUXOR**. Mám rád lidi a jsem rád, když v mé satíře nalézají své chyby a smějí se. Mám 2 bré spolupracovníky, hlavně si rozumíme s právníkem Vítkem Fialou, který mi skládá hudbu.

Ohlas?

(Jaroslav Dewetter, divadelní noviny 22/64)... Neproměňuje se. U stolu i na scéně zůstává stále stejně jemný, inteligentní a rozčuchaný. Je v něm něco andělsky naivního a nevinného...

Váš bratr říká, že se na venkově dá těžko dělat kultura. Co vy na to? Nesouhlasím. Myslím, že dobrý program přijmou všude. Chce se stát dobrým kabaretérem. Přijít kamkoli mezi lidi a umět je získat. (opr. tisku Kabaretierem)

Nezapomenete na nás?

Rád přijedu zase co nejdříve. Třeba o posvícení. Musím ukázat své Kateřině (dcera 6 roků) rodné město a Humprecht.

Byl to hezký večer. Díky vám, soudruzi. Vystoupení LUXORu i Zlatého máje nám bylo skutečnou zábavou, radostí a poučením. Škoda jen, že program byl tak nahuštěn, takže na vlastní besedu s redaktory časopisu Zlatý máj zbylo už málo času, i když hodně účastníků zůstalo téměř do jedenácti hodin. Přesto jsme slyšeli a řekli si hodně. Diskutovalo se o Zlatém máji, o diskusích na jeho stránkách, o tvorbě Foglarově, o

o dobrodružné četbě pro mládež a o četbě pro dívky, o programu Klubu mladých čtenářů atd. Nejvíce pozornosti a hlasů bylo věnováno dětské literatuře ve škole a trvalým a pomějícím hodnotám v této oblasti. Této diskuse se účastnili kromě mnoha učitek, účastníků EVZ i zastoupil umělec M. Dismán, redaktor Beseda la kultury Vr. Kubálek, redaktor a j. Besedu řídil spisovatel Z. K. Slabý.

Lubomír Vaculík : Ústup z posic? Poznámky k Wolke- Napsali o nás
rovu Prostějovu. RP 1.7.64

A ještě poznámka jiným směrem: aby se skončovalo s tříštěním sil celostátně. O uměleckém přednesu jen v posledních několika týdnech jednali Mladěrníky Poděbrady, Praha u příležitosti pětýrých celav a Šrámkova Sobotka. Není to plynutím silami, které soustředěny do Prostějova, by mohly uměleckému přednesu dobýt víc než jen nové posice? (Pozn. redakce naší : Zatím jen zaznamenáváme. K věci se vrátíme při závěrečném hodnocení VIII. SS. Napište nám své názory.)

...ještě několik slov k pondělnímu večeru...

Jsou verše, kterým se neustále a rádi vracíme. Jsou verše, které nás téměř provázejí životem. Srámkův Raport je právě jedna z básní, na které nelze zapomenout.

Vždy znovu, ať již ji čtu sama, či poslouchám z gramofonové desky v podání Zdenka Štěpánka, nemohu se zbavit pocitu hlubokého smutku.

Až v pondělí večer mi zazněl R. port poprvé jinak. To nebyl smutek, co ve mně rostlo pod dojmem nového pojetí Vladimíra Halady. To byla zlost a to byl vztek, kdyby nemělo být síly, která by zabránila zbytečnému vraždění. V tu chvíli jsem pochopila, že toto je struna, kterou chtěl Srámk antiimilitarista rozeznít. M.P.

Nikoli jen jako přednášející.

Přišel k nám v úterý Nositel Řádu práce a známý rozhlasový pracovník, zasloužilý umělec Miloslav Disman. Přišel vzácný přítel Šrámkovy Sobotky a hlavně populární přednášec a přesvědčovatel o kráse jazyka. S jeho jménem je spojeno ohromné úsilí pedagogické, zvláště v oboru recitace a estetické výchovy. Byl uvítán potleskem již při příchodu - a posluchači nebyli zklamáni a neměřili čas. Seznámil s velkolepým plánem komplexní estetické výchovy mládeže, jak se rodil tajně již v době nesvobody. I když mnohé a mnohé nebylo dosud realizováno, staral se vždy a všude Miloslav Disman, ve svém známém rozhlasovém souboru, jako režisér i jako pedagog, aby myšlenky se staly skutkem. A o tom přesvědčil i nás. Četné epizody a zkušenosti, jimiž svou přednášku doprovodil byly vlastně posilou a poučením pro naši práci ve škole i mimo školu. Přáli bychom si všichni aspoň část Dismanova rozhledu, ale hlavně neutuchajícího nadšení tohoto stále mladého vyznavače krásy a přesvědčitele o moci výchovy uměleckým slovem. V.K.

Redakční: Před svou přednáškou ocenil M. Disman životní dílo svého přítele prof. Mirko Očadlíka, který byl 30. června v Praze zpopelněn. Účastníci semináře vzdali povstáním a minutovým tichem čest památce tohoto vynikajícího člověka. Paní Anně Hostomské byl se shromáždění odeslán soustrastný telegram

Šrámkovi "Lyrici" si přišli na své.

Stalo se tak na filmovém představení Měsíce nad řekou, které se konalo včera ve zdejší kinu. Toto křehká dramatická práce Šrámkova o tom, jak to tatíkům mezi prsty proklouzlo, měla svou premiéru v Sobotce na den před jedenácti lety. Filmový přepis Václava Krásky s hudbou Jiřího Srnky přijat byl tehdy obecenstvem velmi sympaticky a vyvolal živou besedu s oběma autory po představení. I po včerejším představení odcházeli všichni plně uspokojeni. Největší radost měli Šrámkovi "lyrici" z toho, že se jich včera sešlo tolik (jako letos zatím na všech akcích) a tak setřeli se svého označení onen pejorativní význam, který by jim někteří "také" Sobotáci rádi přišli.

Z a j í m á v á s . . .

- že Šrámkův dům a archiv si 1. července mezi jinými prohlédli spisovatelé Z.K. Slabý a Vlastimil Mršiček. Též dne do Šrámkova domu přišly čtyři bulharští hosté, které přivedl bulharský spisovatel V. Removský, v jehož obsáhlé antologii české poezie (Sofia 1956) je výrazně zastoupena i poezie Fráni Šrámka. V.H.

- že včerejší titulní stránka naloval MUDr. Alois Kafka.
- že se dnes dožívá sedmdesátin sobotecký rodák Jan Šolc, městský tajemník v l. 1919 - 1922, dlouholetý knihovník a kronikář města. Je též autorem spisu Theoria absolutna, vydaném v r. 1927. Ad multos annos!

Sláva nazdar výletu, tu tu tu . . .

vyjeli jsme v 7:30 a něco, kdy se dostavil a s. Kamelský.

V autobuse nastalo za jízdy velké počítání:

Benešov: 37 lidí Lhota Stankova 39 lidí Šalanda 41 lidí
(počty Jaroslava Cívina (skutečnost 11 mužů, 33 žen a dívek
jeden řidič)).

Události: úvodem - byl to skutečně velmi bohatý den na do-
my, takže jsme konečně zapomněli na o-
mamnou vůni ze sobotecké Fruty, kterou
nás brilantně obdarovalo vedení závodu
při naší pečlivé účterní prohlídce.

Jičín - bouřlivé odborné diskuse o moderním umě-
ní v galerii. Názorů mnoho, uveřejníme
později. Pouze upozorňujeme, že jsme tam
zapomněly dvě ženy (téměř).

Bělohrad - bez zvláštních událostí

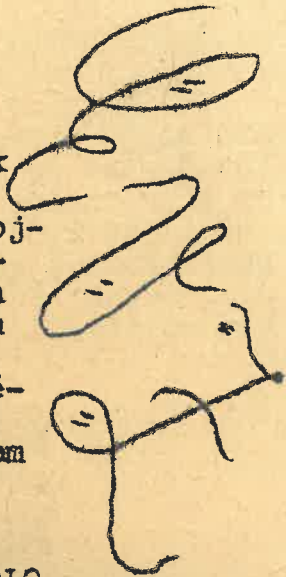
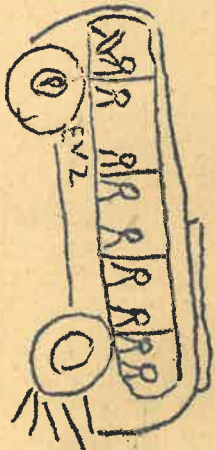
Miletín - uvědomili jsme si, že existuje nejen
svádívá Lolobrigida, ale i všude známý IOLO

Nová Páka - Harant opět odjezd. (místo opět mělo být
objed - ne oběd)

Semily - Hip hip ozávalo se z autobusu při pře-
bornickém výkonu s. Jiříčkové, která po 400
m skoro předhlonila autobus

cestou od Jičína - krásnou krajinu obdivovaly hlavně
Dáša a Milena. Líbí se jim krajiny bez lesů.
Jsou příhodné, ale vtipy příhodné méně. Ach!

Zpracoval kolektiv zábavní rubriky. v. r.

Barbaři na základně.

Pohane v českých zemích a odboráři prvobytně pospolné společnosti
nepotřebovali omyvadla. Stačilo jim umytí v roce a dešti, takže sene-
mohlo stát, co se stalo v jedné třídě. Pozn. jde o vzorné muže odborá-
ře usilující o titul brigáda příkladné světlice. Tedy tito muži roz-
třístili umyvadlo, považující je ve své přímočarosti za hrubý buržo-
asní přežitek o kosmopolitismu nemluvě. Ostatním to budiž výstrahou!
Do boje proti novodobému barbarství "horných chlapců"

Všude Bílek

Víte, kdo je nejzaměstnanějším členem základny? Není jím dů-
věrník, kterému důvěřiví členové s důvěrou svěřili spolroz-
hodování o svých osudech na dobu 6ti dnů. (Prý se nepřetrhne!)
Je jím jistý mladý muž, který kromě svých četných povinností
(obsluha u oběda, průvodcovství, zpravodajství aj. převzal nyní
i patronát nad omladinou EVZ. Kež je mu i tento úkol lehký.
Dobře mu tak!

Škodolibé hlasy hlásí, že ^{M. P.} si hledí omladiny rodu dívčího. (!?)
Ještě si bude rvát vlasy!

Vážněji: Při příjezdu autobusu z výletu se ozval huronský řev těch,
kteří jsou zde již po několikáté. Tak byl uvítán s. Zdeněk Rejl, který
zavítal do Šránkovy Sobotky již počtvrté, a dal jí přednost před Wol-
kerovým Prostějovem. Proč? Zde je jeho odpověď: Protože Šránkova Sobotka
je týdnem, který je nejlépe organizován a vyplněn velmi hodnotným pro-
gramem.

V trvalou připomínku na Sobotku doporučujeme zakoupit Sborník
Sobotka a knihy A Jisto: Pramen básnickovy síly. K dostání
na M. V. Informace u důvěrníka. (zprostředkuje prodej a koupi)

Dnes večer se česky s vůní se všemi na večerní při večeru s Luďkem
Minzarem. Děvčata mají povolen přistup v doprovodu dospělých a rozumných.

Pravodaj

VIII. ŠRÁMKOVY SOBOTKY

Číslo 6

3. července 1964

Pralesy kopřiv, hvězdami bičované
k oknu dokořán. Vlahá srpnová noc.
Sedím v okně s koleny u brady. Bdím.
Musím bdít. A chlad ze světlice mě tiskne
do teplých a vonných vosků tam venku.

Tiskne mě na pečeť vzponínky, již jednou
se odhodlám zlomit.

František Hrubín: Romance pro křídlovku.

Tu krásu nelze vypsat slovy. Po krásné večeru jsme se nechtěli
raději mnoho ptát. Proto jsme si připravili několik otázek, na
které nám Luděk Munzar po představení napsal odpovědi.

Jaký je váš vztah k Šrámkově Sobotce?

Zatím jsem o ní jen četl nebo slyšel, a nebudete mi to asi vě-
řit, ale vždycky jsem se jí chtěl zúčastnit. - A že se mi to letos
podařilo, jsem rád. Protože Šrámek patří k těm básníkům, s který-
mi člověk pořád chodí i když to veřejně neprohlašuje.

Váš vztah k Františku Hrubínovi.

Tykáme si, mám se asi moc rádi a jsme normální.

Jak dlouho jste již členem Národního divadla?

Už osm let to jest devátou sezonu. Bože, to to letí!

Dáváte rád autogramy? (Otázka pod dojmem obklopení mnoha ctitelkami).

Autogramy ano - auto ne, protože mám jen jedno.

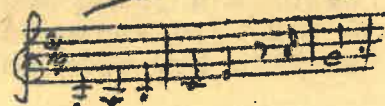
Proč jste sebou nepřivezl křídlovku? (Vznikl totiž názor, že budete hrát
na skutečnou křídlovku)

Za to, že tento názor vznikl, nemohu, křídlovku jsem nepřivezl,
protože na ni neumím a nemám ji. V půjčovně ji nepůjčují.

Co říkáte osvětlenému Humprechtu?

Líbí se mi - a přijedu se na něj o prázdninách podívat, až na něj
budou svítit jen hvězdy.

A ještě několik slov hudebního skladatele
Vadima Petrova (který přijel místo Jiřího
Berkovce)

Sobotka je mi velmi blízká od doby, co jsem zhudebnil Sobotecký hřbi-
tov Fráni Šrámka. Těšil jsem se proto na dnešní účinkování. Klavírní
improvizace k básni Františka Hrubína se díky zajímavému nástroji oso-
bitě vydařila. Nástroj totiž se dá používat jen v určitém rozsahu a
sám o sobě je velmi inteligentní: Když má hrát, tak nehraje a když ne-
má hrát, tak aspon chrastí. Doporučuji jej umístit v místním muzeu
vzhledem k jeho celkové, zvláštní inteligenci a snaze o samostatný vý-
kon. Můj dojem je znamenitý: Vždy vyšlo něco jiného, než jsem předpo-
kládal.

Střídání ohně

Záved se zapadajícím sluncem.
Věčná vteřina nesmírné krásy.
Zlomek vesmíru.
A soumrak blýská hořící fantasií.
Tma rozsypává gejsíry hvězd
proud oken, lamp a očí.

M.V.

Náš zpravodaj se stává světoznámým. Otiskujeme jeden z tisíců dopisů, které redakce musí denně otevřít a zpracovat.

Oldřich Rajman, redaktor Předvoje Jičín:

Mrzí mne, že jsme v minulých letech propagaci Šrámkovy Sobotky v Předvoji nechávali jen na Sobotácích. Ti jsou skromní a skromná byla i propagace. Letos jsme se i my do ní pustili bez usnesení a závazků, "experimentálně", a snad nám to vyšlo také. (Až na ty lovce mamutů na Sobotecku).

Hodnotit nebudeme, protože na to nemáme odvahu ani sílu a museli bychom psát samé nej.. nej.. nej.. A od toho jsou přece knihy přání...

Mne samotného, jakožto ochotníka ze sousední Libáně, mrzí, že na Jičínska jezdí jen jedna soudružka Seemannová, jiskřička, která zapálí, bývá však zpravidla také jen jedna...

Co se mně nejvíce líbilo? Program na Kostí a práce RSSD vůbec. Jsou prostě ohromní. Všichni. A pak váš Zpravodaj. Zasloužil by si rotačku...

A co bych chtěl mít na příští Šrámkové Sobotce? Těch experimentů víc. Letošní vám, uyslím, vyšly všechny navýbornou a staly se dobrou zkušeností. A osobně bych si přál dovolenou, abych té deváté Šrámkovy Sobotky užil ještě více.

Dnes večer se vás opět představí RSSD v pásmu: Lidé a hrdina.

Účinkující jsou mladí lidé ze Sobotky a okolí, i když to okolí sahá někdy hodně daleko.

První schůzka RSSD se konala již téměř před dvěma lety, 20.X.1962 a zúčastnilo se jí 24 členů. Většina z nich zůstala souboru věrno dodnes, dalších několik přibylo.

Uvádíme několik dat o vystoupeních souboru:

19.I.1963 Rozdávát srdce neboli - ve Šrámkově domě k výročí narození básníka

7.III.1963 A co vám dáme, sny . K Mezinárodnímu dni žen.

1.VII.1963 Živou tvář hledáš - Vystoupení na VII.ŠS

19.I.1964 Šrámek vojenský. Opět ve Šrámkově domě.

1963-1964 Věřím v člověka - pásmo na STMP - vystoupení v Sobotce, dvakrát v Jičíně a na Jiráskově Hronově.

Několik dalších menších vystoupení a kulturních vloček neuvádíme.

A také jen vzpomínáme několika samostatných večerů obětavé vedoucí souboru Evy Seemannové.

Jitka Borovičková

ANKETA

— A N K E T A — A n k e t a — anketa —

Slyšte ! čtete ! pište ! !!! !!!

Odpovězte nám všichni, přátelé, co nejdříve na níže položené otázky:

1) Jak se vám líbil letošní ročník Šrámkovy Sobotky?

2) Náměty pro zlepšení v příštích letech

3) Pro soudruhy a soudružky z EVZ:

Celkové zaměření a organizace EVZ (Strava, ubytování, přednášky, výlety, kulturní pořady, večerní poprogramy - organizované volno).

Osobní

Blahopřejeme soudružce Sáše k dnešnímu devatenáctým narozeninám. (Narozena skutečně ne dříve než 3.července 1945)

Loučení, loučení... z přemíry jiných úkolů nás opustil předčasně náš milovaný přítel, rádce a učitel soudruh Kamelský. Zítřka odjíždí soudruh Uhlíř (musí s manželkou na dovolenou) a soudružky Dolečková a Komárková (za účelem šíření Šrámkovy slávy v Rumunsku. Napřesrok nashledanou...

Pravodaj

VIII. ŠRÁMKOVY SOBOTKY

Číslo 7

4. července 1964

František Bartoš:

(úryvek)

Neurovaný monolog

Takový jsem.
 Narozen ve druhém roce války
 zasněný, bláhový, mlhavé dálky
 to bylo mé
 jediné
 Pak ještě básně, snění
 nevidět jasně ani co je ani co není
 Pořádně pročesal pohrabáč světa
 rozčuchané iluze a touhy
 dvaceti let.
 Opadávaly v trojstupech
 jak cínoví vojákci při náletu
 jak hrudky na rakev zesnulého
 ba ano, jak podzimní listí.
 Možná že nakonec všechno spletu
 jak jedna po druhé kol uší pláče a svistí.

Autor básně je jedním z vítězů letošního ročníku literární soutěže Šrámkovy Sobotky. Je promován ekonom, toho času na vojně. Slouží v Dobrušce, kde vede estrádní soubor. Byl velmi překvapen pozváním na pondělní večer vítězů. Jsme rádi, že mu byla účast na večeru u nás umožněna. Je vidět, že i poezie má své místo ve výchově vojáka.

Kdo rozumí poezii?

Večer s Romancí pro křídlovku ještě nebyl ani zahájen, ale paní, jež seděla nedaleko mne, se už zajímala, kdy bude konec. "V televizi jsou dneska nové písničky, měla jsem se bavit doma... básničkama moc nerozumím." Potom Luděk Munzar dovyprávěl, lidé počali odcházet, ale paní najednou nepospíchala. Nezvedla se honem a prvními, aby už byla doma a o zápravu nepřišla. Mlčela. Ani nemusela

nic říkat, protože její tvář všechno prozrazovala. Svědčila, že ten člověk, který "nerozumí básničkám" najednou velmi dobře porozuměl náročné poetické skládkě. Myslí si, že je to tak častěji. Ne pouze ti, kteří zasvěceně diskutují o autentičnosti, fikci, konkrétnosti i abstrakci v poezii, jí rozumějí.

Blanka Švábová

Takřka na závěr VIII. Šrámkovy Sobotky došla zdejší Osvětpvé besedě zaslilka dlouho očekávaná: sličná knížka kolibřího formátu s názvem: Jarmila Glazarová: O kráse české řeči.

Obsahuje projevy, jimiž Národní umělkyně Jarmila Glazarová zahájila VI. a VII. ročník Šrámkovy Sobotky (1962 - 1963). Její slova, přednesená a nevěšední skromností a vyplynulá z hlubokého přesvědčení a lásky, nejen ukazují na základní úkoly učitelů našeho jazyka a literatury, ale jsou i kusem nejnítěrnější básniřčiny zповědi a jejího vyznání víry v účinnost výchovy, založené na kráse a síle slova.

Knížka, kterou graficky upravil a miniaturními dřevoryty vyzdobil, Karel Kinský, bude jistě milou upomínkou pro návštěvníky Sobotky i vyhledávanou bibliofilii.

V.H.

S nesmírnou vděčností přijali letošní účastníci seminářů ŠS publikaci Umělecký přednes z června 1964, vydanou Ústředním domem Lidové umělecké tvorivosti. Obsahuje stať Františka Šurjána: Frána Šrámek a recitátor a vítězné práce II. ročníku literární soutěže ŠS - Haladovo At znám a Hrašova: Strhali jí květy a ulámali halúzky. Publikace má i s přílohou 60 stran, vyšla nakladě 500 výtisků, které jsou neprodejné. Do Sobotky jich bylo přiděleno cca 100 kusů, přesto se na mnohé zájemce hlavně z řad učitelstva nedostalo.

Jičínsko v letošní EVZ Sobotka I.

Zastupeno celkem pěti účastníky z řad učitelstva (1 muž a 4 ženy). Jsou to podle abecedy ss. Bílková (Nová Paka), Korecká (Jičín), Kracíková (Nová Paka), Kropáček (Hořice) a Pirochová (Ostrověř). Poslední přichvátala na křídlech zájmu rovnou ze zájezdu do Německa. Vezmeme-li v úvahu počet přihlášených na začátku, (60) a nepřihlížíme-li

k mizivé hratce věrných soboteckých pak je to na domovský okres Jičín pouhá dvanáctina. Je to proti letům minulým již značný pokrok, ale bude jistě dobře, jestliže se napřesrok přidají ještě další. Kde zůstali například Libán, Železnice, Bělohrad a je jich více. Snad těchto pět prvních letošních přivábí následovníky.

- a

Minulý týden dostal n.p. kniha zásilku tří set výtisků Šrámekova Stříbrného větru. Dnes je již polovička vyprodána. Uznání zasluží pohotová výstavka dětské a krajové literatury před utěrním večerním pořadem Zlatého máje ve foyeru státní spořitelny.

Za rámeček

Z EVZ dnes došla tato blahá zvěst:
Na váze z nás nikdo tady neklesne,

neb o naše blaho, blaho tělesné péči mají kuchařinky vzorné, buď jim všichni st.

Což voláme jako jeden muž třináctice vidličku a nůž.

Inspirováno bramborovými knedlíky a uzeným, s povídkovou omáčkou při obědě 3.7.1964.

Důvěrník základny se vzorně stará o své ovečky. Každý den jest ho viděti, on kráčí na náměstí a sleduje barometr na hotelu Pošta. Pravidelné návštěvy a důvěra ve svatého televizního Petra se vyplatila - díky jemu - důvěrníku - máme hezčí počasí.

Osobní - Přicházejí - odcházejí, je jich tolik, že jejich jména nemůžeme zodpovědně vás registrovat v našem Zpravodaji. Omlouváme se, na všechny nyslíme. Kdo nám nechá adresu, zašleme záverečná čísla. Adresu nechte soudružce vedoucí EVZ. Ctím a vážím si redakce a administrace Zpravodaje za zvláštní pozornost, kterou mi věnuje. Dostává totiž speciálně tištěný výtisk (bez hlavičky a druhá strana vzhůru nohama); jednou z tohoto souboru Zpravodaje bude jistě drahocenný bibliofilský hledaný unikát. DBK
Blahopřejeme k poznání našich záměrů (Poznred.)

SENZAGE - S e n z a c e - Senzace - O B J E V - O b j e v - objev -

Byla zjištěna jedna z příčin zavedení oblužného v našich restauracích. Bude z něho hrozeno sušení ubrusů a oděvních součástí, jejichž zohlnění atd. bližší podrobnosti na dožádání dodá redakce. Pro nedostatek místa nemůžeme.

VIII. ŠRÁNKOVY SOBOTKY

Číslo 8

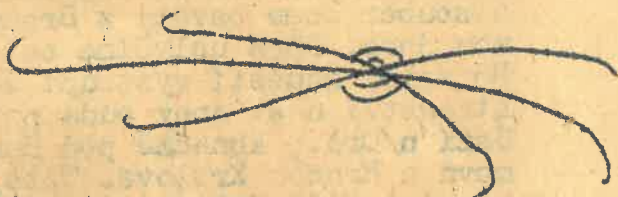
5. července 1964

Znám já jedno krásné město
 nedaleko Jičína,
 Tam češtinář po své chuti
 teprv žítí začíná.
 Hltá krámu slova, tvaru,
 Nežce již učit po staru.
 Cílů si odváží dost
 Jaká bude skutečnost?

V.Š.

Nápěv: Znám já jeden krásný zámek...

HYMNA EVZ

Díky

Ve třech přednáškách seznámila Zdenka Denksteinová, profesorka knihovnické školy v Praze, účastníky VIII. ŠS s problémy a formami současné české a světové poezie. Byl to pohled šitelů různých stupňů škol, potřebovala: velký obrys současného dění v poezii, v němž nevyšla zkrátka ani próza a drama. Jsou rozptýlená učená a duchaplná pojednání o těchto látkách a problémech. Ale jak je těžké pro učitele vybrat z nich a svěže podat žákům základní poučení, doprovázené vhodnými příklady a knížkami a hned je také tím vším zaktivisovat a vést k vcitování se do myšlenek a tvůrčích postupů autorů. A to právě názorně a velmi zdařile ukazovala Zdenka Denksteinová a pět jejích žáček - recitátorek. Její vděční posluchači jí vzkazují díky a nejsrdečnější pozdravy.

Lidé a hrdina

Přeplněný sál spořitelny v pátek večer znovu potvrdil, že lidé vyhledávají hodnotné programy velmi vděčně. A nejen sobotečtí. I z vesnic ochotně podnikli pěšky cestu, aby o ukázkou z Čapkovy díla depřišli. Rovněž velmi milý host, Národní umělkyně Jarmila Glazarová přijela až z Turnova a podle jejích slov byla s večerem velmi spokojena.

Recitační studio Šránkova domu zase jednou odvedlo dobrou práci.

Přes malé nedostatky v přednesu, způsobené trémou, je vidět, že účinkující přistupují k literární předloze se skutečným citem a zodpovědně. Nutno zvláště pochválit malého Dušana Fiedlera, který přijel ze stanovného tábora a přes značný chrapot své vystoupení zdařile předvedl.

Večer celkově byl čistě oprocováním střípkem v pestré mozaice VIII. Šránkovy Sobotky.

B.Š.

Na četná přání uveřejňujeme jména členů RSSD, neboť si to zaslouží nejen za poctivou práci v souboru, ale i za významnou pomoc při organizaci letošní Šránkovy Sobotky.

Seemannová Eva
 Kološová Tamara
 Fetrová Milada
 Šolcová Věra
 Kološová Lydže
 Pálpánová Gená
 Boháčová Oldřiška
 Burešová Zuzka

Staška František
 Fiedler Václav
 Bílek Karol
 Paukert Jožka
 Chrapa Jaroslav
 Holeček Jiří
 Pfeifer Petr
 Fiedler Dušan

Chlumecká Zdenka
 Truhlářová Jana
 Žďárská Alena
 Vernerová Helena
 Dolenská Radka
 Machová Dáša
 Stošková Eva
 Burešová Magdalená

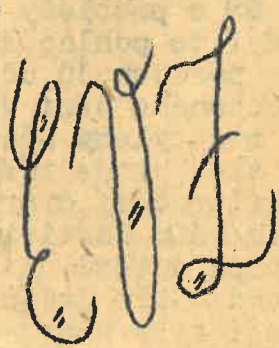
Z důvodu předmaturitního (posledního) vypětí sál měly tvůrčí dovolenou Borovičková Jitka a Pokorná Milena.

69/64 A práci recitačního studia si už ani nedovedeme představit bez hudební spolupráce s. Libuše Slavíkové, bez pedagogického a jiného do- zoru manželů Hejnových, bez Přemka Bureše a jeho světla (věčných) a bez vyprávění vy Karla Ouředníka. Nakonec bez trpělivého patroná- tu Výboru žen.

Invaze souborů do SOBOTKY

Již několik dní je Sobotka plná mladých lidí a stále přijíždějí noví. Ozývají se z koupaliště, z hotelu Turista, ze školy, ze stanů se ozývá: ...mně na nohy táhne, plní se i byty soboteckých občanů. Telefony se netrhnu hledáním jednotlivých účastníků a s. Vavříčky. Je důsledek doslovné invaze souborů ze všech končin kraje. První z nich se nám představily včera večer ve spořitelně. B-1 to soubor Domu osvěty z Ji- čína s pásmem Zlaté kapraďi, soubor SVVŠ ze Svitav s ukázkou voicebandu a soubor Domu osvěty z Brounova s pásmem Seifertových veršů: Ještě jed- nou jaro. Dnes uslyšíme ostatní z nich v průběhu poetického odpoledne. Na Malém náměstí vystoupí soubory z Havlíčkova Brodu a Paňubie, pro- stranství u sv Anny bude patřit chlapcům a děččatům z Prahy, Jičina a Ústí n/Orl., konečně pod Humprechtem se představí mladí ze Svitav, Brou- nova a Hradce Králové. Toto odpoledne uzavrou za Klub přátel poezie básníci Jiří Pištora a Miron Čepelka.... Tak, ať nám neprší. Jinak v dešti v sále spořitelny nashledanou.

Škoda, že byl jediný... pěší výlet, který v pátek odpoled- ne absolvovali Základníci. Bylo to překrásné, žal, bylo to- ho málo. Nádherná procházka rozlehlými poli, stinnou lesní cestou do Mladějova. Zpět romantickým údolím sevřeným kop- ci lesů a mohutnými skalními obry. A znovu žírná česká ze- ně. Téměř celému putování vévodí majestátné Trošky. Máš svátek v duši a chce se ti zpívat.

Ale i jiné dary přineslo páteční odpoledne. Štědrá ná- ruč země se rozevřela všem poutníkům a sytila je cestou svými plody. Ty třešně u cest vypadaly jako by je napařila hejna kobylek. A soudruh důvěrník urazil svých prvních le- tošních 10 jarních kilometrů pěšky.!!! Dík za všechno sou- družce vedoucí a s. Oldřichu Benešovi - cestovateli.

První hlas na anketu. ANKETA.

R. Pivonková-Louny. Vše se mi líbilo, jen škoda, že jsme neviděli slibovaný film o Sobotce. Nechali jste si ho asi až napřesrok, abychom se zase vrá- tili. Zdar IX. SS.

X.Y. : Příjemně mne překvapila oproti jiným skříňka ČSČK na náměstí, vy- zdobená pěkným plakátem ke Sránkové Sobotce.

V.Z. : Nelíbí se mi jen, že není označena Lidová knihovna, takže ji ne- zasvěcený nenajde. Naproti tomu až příliš kontrastuje umístěná tabule jízdních řádů ČSAD, kde stejně cestující na autobus nečekají.

A týden končí. Ani není třeba slz - pro to vzdálení na čas, než se opět sejdeme. Byla práce, poučení, byla však také zábava a chvále nad- šeného vytržení - to byly večery, to byla odpoledne - to všechno vás i nás všechny bude hrát dlouho - dlouho. Bylo soudružské přátelství, které zve k bezpodmínečnému opětovnému shledávání....

Týdnem vás provázel náš Zpravodaj vesele i vážně se snahou pokusit se stmelovat vás všechny, sobotecké i hosty, vás všechny, kdož jste od VIII. SS něco očekávali. Byl to první pokus a snad ne docela nezdařilý. Ale ještě se neloučíme, ještě jednou zalétně k Vám pozdrav příští týden, kdy se znovu zapojíme nad celou akcí, kdy jí i celé naše sdružení zhodnotíme a dáme hodnotit a o tom vám podáme zpráva. Zde se snad obějí i jreňa uznání, těch kdo usilovali o zdar a snad i těch, ostatních. A to bude závěr letošní a počátek příští Sránkovy Sobotky.

Redakce

ZPRAVODAJ

VIII. Šrámkovy Sobotky

Číslo 9 a poslední

9. července 1964

Poslední vzkaz

Jiří Pištora : Když ještě má žena nebyla má žena, jezdil jsem za ní do Jičína a když se objevil za lesem Humprecht, vždycky jsem si umínoval, že příště už v Sobotce určitě vystoupím. Povedlo se to až dneska, ale zato rozhodně ne naposledy - to, co se v Sobotce udělalo a dělá pro poezii, pochopí člověk v celé šířce teprve když je přítom. Odvěký zápas poezie s lidskou lhostejností vychází z divadel, sálů / i vináren, které se teď "nosí", ale jsou konec konců jen jiným druhem bezpříznakového prostředí / a vztupuje do nových rozměrů, do nových souvislostí. Ferlinghetti, přednášený u obilného stavení tváří v tvář barokní soše svaté Anny, to byl sestřih, v němž najednou rozhořčený Američan dostal nové rozměry - ale nejde jen o tenhle okamžik. Celá pouť desítek a snad stovek lidí po Sobotce až do zeleně pod Humprechtem se svými zastaveními s poezií - to je tradice, která snad Sobotce připadá samozřejmá, ale nám, kteří jsme dnes tak nenadále spadli doprostřed nedělního odpoledne, nezbyvá, než k téhle tradici gratulovat.

Přijet na Šrámkovu Sobotku, i když jen na její závěr, - Miloň Čapelka
znamená být příjemně překvapen. Tolik přátel poezie vidí člověk pohromadě jen zřídkakdy. A tak jestliže jsme přijeli ve jménu Klubu přátel poezie, jsme rádi, že jsme se octli zase mezi přáteli a tedy mezi svými.
Prostá a spontánní procházka soboteckými uličkami a na zánek Humprecht, která byla plná veršů, je ta nejlepší služba poezii, jakpu je možno si přát. Je to tu noc pěkná a za nic na světě bych nechtěl, aby byla takhle slova chápána jako pouhá zdvořilost.

Abychom splnili svou informační povinnost, zaznamenáváme v tomto posledním čísle významnější závěrečné události VIII.ŠS:

- Komu se nelení tomu se zelení aneb brigáda na Kosti: Židle z hradu se sary neodnosí ani je žádné strašidlo neodčaruje. Proto byla hledána brigáda, k níž se daly zlákat za úplatu dvojnásobné večeře 3 dívky - osvětářky, k nimž se pak přidali i dva mladí muži z EVZ. Po svízelné cestě dorazili v sestavě Jaroslav Cívín ml., Milena Kábelová, Magda Liebenweinová, Jiří Štrajt a Marcela Vacková na hrad. Při pohledu na nepřehledné zástupy židli je zachvátilo zoufalství. Pustili se přesto hrdinně do práce a odměna za tuto statečnost na sebe nedala dlouho čekat. Za chvíli nosili totiž židle nejen oni, ale i dva průvodci - brigádníci z FF KU Praha a nakonec odnášel i židli i každý návštěvník Kosti. Ke cti výletníků budiž řečeno, že toto zpestření prohlídky brali humorně a jeden autobus svezl poton naši pětku až k sobotecké škole, takže stihli večeři a po ní každý jednu trubičku navíc.
- Z večerního vystoupení souborů v sobotu se přítomných asi 180 divákům nejvíce líbilo vystoupení svitavské SVVŠ. Pod vedením prof. Votavové přednesli formou večerního III. zpěv Máchova Májě.

- Při nedělní dopolední přednášce s. Jiřího Hraše byl pracně hledán klíč od sochařské výstavy. Služba u této výstavy byla snad jedinou vážnější organizační závadou letošní ŠS.
- Soubory Východočeského kraje velmi uvítaly dopolední seminář vedený s. Musilovou a Haladou.
- A pak již následovalo očekávané poctivé odpoledne na soboteckých prostranstvích. Začalo přesně ve čtrnáct hodin, takže první verše souborů z Prahy a Jičína nestihli nejen mnozí sobotečtí občané, ale ani básníci Jiří Pištora a Milon Čepelka, jejichž motorka přesnost zahájení /netradiční/ nebrala na vědomí. Také televize se nedostavila a proto jsme mohli sledovat jen vrcholné artistické a horolezecké výkony domácích nebo skorodomácích fotoreportérů a filmařů Dr. K. Sanšínáka, Vlad. Halady, Josefa a Přemka Burešů a dalších, kteří svými kamerami celé odpoledne zachytili.
- Z Malého náměstí se pokračovalo na Nové Město, kde u sv. Anny bylo druhé zastavení s programem souborů ze Svitav a Brounova. Zde naslouchalo versům již přes 200 lidí.
- A konečně Humprecht s vystoupením pardubických, havlíčkobrodských a trutnovských. Zvláště nadšeně byla přijata černošská poezie v podání souborů z Havlíčkova Brodu, po jejichž pásmu přednesl své vlastní verše v rodném jazyce student Dialle Elie z Mali. Na závěr tohoto krásného odpoledne recitoval Václav Fiedler verše Jiřího Pištory a Miloně Čepelky a oba básníci se s přítomnými rozdělili o své dojmy ze soboteckých slavností. VIII. Šránkovu Sobotku pak ukončili prof. Václav Hejn a předsedkyně MNV Drahoníra Bílková-Kyzivátová.
- Navečer navštívili poslední účastníci EVZ znovu Šránkův archiv, kde jim byly promítnuty filmy ze Šránkova pobytu na Sobotecku a ze VI. a VII. Šránkovy Sobotky.
- Poslední tečka za tímto krásným týdnem udělal Dr. Karel Sanšínák večer na Byrované improvizovaným manáskovým představením Hacafán aneb Kccafán, které bylo nadšeně přijato všemi přítomnými.

Tři výstavy VIII. Šránkovy Sobotky.

Dopoledne a večery, věnované literatuře a péči o mluvené slovo, jsme trávili v místnosti, v níž nás obklopovaly výtvarné práce tábořských dětí, žáků Karla Valtra z lidové školy umění v Táboře. Celý týden jsme se s potěšením dívali na výtvary dětské fantazie a vkusu, které svědčí nejen o uměleckých schopnostech, ale i o znanenitém vedení. Učitel neznásilnuje, ale rozvíjí dětskou představivost a její projevy. Výjevy malované a aplikované na látkách a pytloně, byly jakoby doslova a ilustrací k slovům M. Disneya i redaktorů Zlatého náje. Tvořily také půvabný rámeček pro Romanci pro křídlovku, Čapkovy pohádky aj. Pro výstavu VIII. ŠS tyto ukázky citlivě vybrala Marie Sechtlová, hozky je instaloval i obětavě likvidoval s. Rudolf Hošek.

Po krásné vernisáži 27. června už-

stala pro estetickou výchovu a pro potěšení návštěvníků VIII. ŠS poněkud málo využita výstava sochařů V. Hlavatého, Al. Viškovské-Altmanové a J. Vitvara. Snad by se dala na výstavě před její uzavření uskutečnit beseda soboteckých přátel umění o různé sochařské řeči a jejich problémech. Věříme, že by měla velkou odezvu.

Na výstavě v Šolcově statku Ústředí lidové umělecké výroby v Praze ukázalo část bohatství ze svých zásob uměleckých výrobků, bytových doplňků a vkusných předmětů denní potřeby, vhodných do našich venkovských domků. Výstavku navštívilo na 400 ženců a předmětů bylo prodáno za 1300 Kčs. Větší zájem projevovali však návštěvníci cizí a něstští než venkovští, ač právě pro ně byla výstavka hlavně určena. Zde čeká ještě mnoho práce.

M.H.

Vzpomínka na básníka: Sobotecko mělo svého proletářského učitele-básníka Jožu Zindra. Protože je letos jeho jubilejní rok (před 65 lety se narodil a před 35 roky zemřel), vzpomínáme i na jeho památku. Zindrův hrob navštívili na Mladějově i účastníci EVZ při svém putování. O Sobotce o něm letos vydá knížku V. Hrázba. Jeho květy této země ve VON H.

Na rozloučenou s našimi

Byli jste dobrý kolektiv, odhodlaně snášející nepřiznání počasí. Snad jste se mezi námi cítili dobře a těšíme se příští rok opět na shledanou. Na závěr dvě statistiky, které jsme vám slíbili a seznam všech účastníků Exkurzní vlastivědné základny Sobotka I 1964 - pro vzpomínku a udržení styku.

Účastníci podle věku:	11 - 18 let	6	podle krajů:	Východočeský	31
	19 - 30	25		Středočeský	3
	31 - 40	10		Praha	8
	41 - 50	15		Severočeský	7
	51 - 60	1		Jihočeský	2
	61 a více	1		Severomoravský	7

Adresář:

↓ Baljka Jaroslav	Nový Bohunín, Šunychelská 332	↓
Bílková Věra	Nová Paka, ul. A. Petrá 43	
Jiřina Bourová st. a ml.	Ústí n/L.	
Civín Jaroslav st. a ml.	Praha 6, Pohraniční stráž 5	
Dolečková Marie	Dolní Sloupnice 38, okr. Ústí n/Orl.	
Egererová Alexandra	Veselí n/Luž. 215/II.	
Fréharová Zdenka	Prostějov, Vrbova 32	
Gřegoričková Jiřina	Hulín, Wolkerova 787	
Hadačová Eva	Čáslav 251	
Hortlíková Zdenka	SZŠ Hořice v Podkrkonoší	
Charvátová Jana	Blansko, Kollárova 5	
Jansenová Helga	Brounov III/27	
Jech Josef	Vítkovice v Krkonoších 355, okr. Semily	
Jelínková Hana	Hradec Králové I, Kotěrova 627a	
Jiříčková Marie	Česká Lípa, Zámecká 78	
Kábelová Emilie	Chrast u Chrudimi, Jiráskova 401	
Kanalský Václav	Praha 1, Týn 3	
Kolářová Anna	Most - Rudolín, Dvořákova 102	
Konárková Jarmila	Chrudim I, Hradební 15	
Korecká Františka	Kbelnice 9 u Jičína	
Koutská Zdena	Rychnov n/Kn., 5. Května 652	
PhMg Kracíková Eva	Stará Paka, lékárna	
Kratochvílová Helena	Radvanice v Č. 169, okr. Trutnov	
Kropáček Alois	Hořice v Podkrk., tr. Přátelství 1048	
Lejdanová Věra	Brounov I/29	
Liebenweinová Magda	České Budějovice, U tří lvů 14	
Machová Miluše	Úpice, Gottwaldova 183	
Michálková Hana	Holín v Čechách II/87	
Němec Jan	Opatovice n/L. 230	
Novotná Anděla	Pardubice, Ke kamenci 772	
Opluštilová Marie	Třebořov 104, okr. Svitavy	
Pazderová Věra	Dvůr Králové n/L., Rooseveltova 729	
Potránková Jarmila	Hradec Králové, Žižkova 166	
Pirochová Anna	Ostroněž, Leninova 282	
Píšová Milada	Brno, Zahradníková 14	
Dr. Pištorová Růžena	Praha 5 - Košíře, Fabiánova 607/3	
Pivonková Růžena	Slaný 1253, Vepřekova ul.	
Plachká Miroslava	Nový Bohunín, Mickiewiczova n. 590	
Rejl Zdeněk	Jaroněž III, Hradecká 382	
Růžičková Blažena	Náchod, Preslova 719	
Secmannová Eva	Praha 3 - Žižkov, Roháčova 29	
Štrajtoví Věra, Jiří a Radomír	Nový Bohunín, Kasárenská 847.	
Švehlová Milena	Praha 1 - Národní museum	
Toglerová Rajka a Věra	Lysá n/L., Zd. Nejedlého 895	
Uhlíř Jiří	Jaroněž II, Bulharská 267	
Ulmová Sona	Tišnov, Jiráskova 491	
Vačková Marcela	Jablonec n/N., Ještědská 60	
Vanáková Jaroslava	Brounov IV/159	

Veverková Bohuslava
Vítová Alena
Zahradníková Bohuna
Zvářová Marie

Praha 5- Sníchov, Na čechelice 7/855
Náchod, Špunarova 1053
Pecka u Nové Paky č.38
Svitavy, Tylova 1

A chcete-li se více seznámit s naším krajem, doporučujeme několik knížek, které vyšly v posledních letech:

- Plech Jaromír: Souhvězdí domova. Předmluva J.Glazarová. O životě a díle básníků a spisovatelů Českého Ráje. SKN Liberec 1960.
Plech Jaromír - Pacovský Jaroslav: Český ráj. Úvod J.Glazarová. Fotografie. STN Praha 1962.
Ivanov Miroslav: Historie skoro detektivní. Po stopách literárních záhad. MF Praha 1961.
Ivanov Miroslav: Modrá ozvěna. Pátrání po lidových písničkách našeho kraje Horo, horo, vysoká jsi.. a Znám já jeden krásný zámek... VČN Havlíčkův Brod 1964.
Scheybal J.V.- Vik Karel: Severní Čechy. SNKLHU Praha 1968.
Ptáčník František a kol.: Z dějin dělnického hnutí a KSČ na Jičínsku. VČN Havlíčkův Brod 1961.
Jist Adam: Pramen básnickovy síly. O Václavu Šolcovi. KN Liberec 1958.
Jist Adam: Písničkář. Román o Václavu Šolcovi. KN Liberec 1959.
Sborník Sobotka 1958. MNV Sobotka 1958.
Šolc Jiří - Scheybal J.V.: Lidové stavby v Pojizeří. SKN Liberec 1960.
Lukáš L.: Josef Zindr, učitel - básník. OŠK ONV Semily 1959.
Frýba Václav: Jméno květy této ženě... O J.Zindrovi. Vyjde ve VČN Havlíčkův Brod 1964.
Hrdličková-Šránková M.- Hejn V.: S Fránou Šránkem po Sobotecku. KN Liberec 1957.
Glazarová Jarmila: O kráse české řeči. Předneseno na VI.a VII. Šránkové Sobotce. VČN Havlíčkův Brod 1964.
Šráněk Frána: Znám já jeden krásný zámek... Výbor připravil a doslov napsal prof.V.Hejn. VČN Havlíčkův Brod 1962.
Buriánek František: Národní umělec Frána Šráněk. SNKLHU Praha 1960.
Frána Šráněk ve fotografii. Předmluva L.Čivrný. ČS Praha 1959.
Šráněk Frána: Sedm krásných nečů. Úvod J.Brukner. Klub přátel poezie Praha 1963.
Šráněk Frána: Rozbolestněný ženani. Vyjde v MF Praha 1964 - nový objev.
Šráněk Frána: Splav a jiné básně. SNKLHU - Národní knihovna - 1964.
Šráněk Frána: Stříbrný vítr. ČS - Klíč - 1964.

Z n á m j á j e d e n k r á s n ý z á m e k

Znám já jeden krásný zámek
nedaleko Jičina.
A v tom zámku žil ovčáček,
měl překrásného syna.
A v tom zámku žila panna,
ta ovčáčka milovala,
psala jemu v tajnosti
psaní plné milosti.

Přijď, ovčáčku, časně zrána,
dřív než bude svítati.
Půjdou spolu do háječka,
tam se budou líbati.
Do háječka zeleného,
tam je ptactva všelikého.
Tam já ráda chodímán,
protože tě ráda mám.

Já ovčáček švarný chlapec,
třeba nízkého rodu,
mám jít s pannou do háječka,
nevím co tam dostanu.
Do háječka zeleného,
kde je ptactva všelikého...
Ovčáčkovi patří hůl,
krajíc chleba, voda, sůl.

A to je letos opravdu všechno. Na shledanou příští rok!

N ě k o l i k s l o v m í s t o z á v ě r e č n ě h o h o d n o c e n í . . .

Nechceme psát obsáhlé závěrečné hodnocení. S jednotlivými akcemi jsme vás v průběhu celého týdne seznamovali a celkové hodnocení přanecháme povolanějším. Přesto si nemůžeme odpuštět několik slov chvály a díky na adresu těch, kteří si to nejvíce zaslouží a o kterých jsme se ještě v minulých číslech nezmínili.

Jsou to především všichni ti sobotečtí občané, kteří v tak překvapivě hojném počtu navštěvovali všechny akce, kteří se starali o pěkný vzhled města a zpříjemňovali pobyt všem návštěvníkům. Každý bude jistě rád vzpomínat na s.Najmana, který ve chvílce ochotně opravil poškozenou botu; na příjemné prostředí v soboteckých restauracích, kde zvláště Jirka Macoun na Syrovandě se překonával (a v Hotelu Turistů vařili i tehdy, kdy měli mít zavřeno); na ochotu a všestrannou pomoc s.školníka Patky i jeho manželky; na péči s.Holubové a kuchařek školní jídelny o hladové krky základníků; na ubytování, které poskytli návštěvníkům při nedostatku míst v hotelích a ubytovnách sl.Mikšíčková, paní Kaplanová, Lažanová, na děkánství, u Fiedlerů atd; na p.Chrtka, který se každý den staral o skříňku OB; na ochotu v obchodech, při podávání nejrůznějších informací atd atd.

Organizačně to letos (až na dozor při výstavě v OÚNZ) klapalo na výtečnou, i když občas nepřálo počasí. Ovšem zase to není jen zásluhou úzkého kruhu komise pro Šránkovu Sobotku při SKK MNV v Sobotce. Její sebeobětavější práce by nebyla nic platná, kdyby se jí nepodařilo vytvořit si široký okruh spolupracovníků. A ten tu letos skutečně byl. Opět několik jmen těch, o kterých jsme dosud nepsali: ONV a Dům osvěty v Jičíně zajistily vydávání Zpravodaje, literární soutěž a mnoho jiných důležitých věcí. S.Kanka uprovněl osvětlení Humprechtu. Sobotecké závody Fruta a Poděbradské sklárny, dále Výbor žen a ČaČK převzaly patronáty nad jednotlivými kulturními večery. Vlastenecko-dobročinná obec baráčníků se skutečně vzorně starala o výstavu v Šolcově domě. Každý den zde byl s.Macoun a kromě něho měli dozor sousedi a tetičky Dr.Jos. Boudyš, Jan Boudyš, Bůvová, Hányšová, Honušová, Kránková, Vogelová aj. Ohromný kus práce vykonali i členové RSSD, hlavně jako průvodci jednotlivých souborů, ale i při jiných úkolech. Díky vám, s.Staško, Fiedlere, Petře Pfeifre, Radko Dolenská, Jardo Chrpo, Dášo Machová, Geno Půlpánová, Zdenko, Ládo, Jano, Mileno a všichni ostatní... A nesmíme zapomenout na s.Oldřicha Beneše, který každý večer střežil pokladnu; na Přenka Bureše, který obětoval desítky hodin při zkouškách i představeních jako osvětlovač; na soudružky Mrskošovou, Půlpánovou, Šulerovou a Kubů, které zajišťovaly rozeslání pozvánek a plakátů i další propagaci. A nakonec jména těch, bez kterých by to nešlo, kteří toto vše snažení a úsilí řídili: Drah.Bílková-Kyzivátová, manželé Hejnoví a Otakar Martinec.

Jsme všichni rádi, že se letošní Šránková Sobotka povedla a že se všem občanům líbila. Je to dnes již celostátně uznávaná akce, která přitom nijak nekonkuruje Wolkerovu Prostějovu ani jiným přehlídkám poezie, naopak je doplňuje svým zaměřením na poezii a vůbec literární výchovu ve škole. Je to také největší kulturní akce pro Sobotku a široké okolí v průběhu celého roku. A proto nemůžeme zakončit jinak než přáním zdaru IX. Š r á n k o v ě S o b o t c e 1 9 6 5 .

Závěrem útržek z rozhovoru, který jsme zaslechli:

- A jaký má smysl všechno to, co jsme o Šránkové Sobotce slyšeli a viděli? Uskuteční se něco z těch myšlenek, nápadů a návrhů?

- Usnešení odsud žádné nevzejde a vzejít nemůže, tím méně nějaké nařízení. Ale ti, kdo cítí, že literaturu stejně jako umění se musí sdělovat prostředky blízkými umění, načerpali tu dost námětů a posily a přesvědčení, že nejsou ve svém snažení sami.

- A projeví se to nějak v praxi?

- O tom nepochybujeme. Ostatně slyšeli jste soubory a jednotlivce, vedené většinou učiteli. To porozumění pro poezii a kulturu vůbec měli ti mladí i jejich vychovatelé

Z posledních dopisů . . .

Redakce Zlatého náje: ...chtěli bychom vám poděkovat na vaše krásné přijetí v Sobotce a za pohostinství. Je to u vás opravdu krásné (např. čistota města, parková úprava všech prostranství, která obyčejně jinde bývají zarostlá bylin aj.) - každý z nás u vás nechal kus srdce... Máme k vám ještě prosbu: nezapomente nám poslat Zpravodaj... Věřme, že naše spolupráce nekončí. Těšíme se na další setkání a upřímně vás zdravíme...

Jsem rád, že dále rozvíjíte tuto pěknou tradici a každým rokem přicházíte s novými myšlenkami na obohacení celkové koncepce... s. Bukovský, ministerstvo školství a kultury

Jan Šnobl, spisovatel: ... přeji vám všem, aby se vám vaše radostná práce opravdu podařila... aby všechno, co bude spjato s vaší letošní akcí pod heslem Tvůrčíne - vynýšlíme - experimentujeme, bylo úspěšné a přispělo k obecnému tvůrčímu dobru.

Redakční odpovědek :

Sešli se tři od pera - věkový průměr málo přes čtyřicet - a před nimi úkol: propagace VIII.ŠS, zřízení tribuny pro EVZ a pomoc MNV při naplnění hesla : Za krásnější Sobotku. Měli k tomu trochu zkušeností, heslo VIII.ŠS a tisíc chutí do práce. A tak tvořili, jak uměli, vynýšleli, jak pracovala jejich fantazie, a do třetice pokusničili (psáno dohromady!). A tak vyšlo celkem 9 čísel na 26 stránkách, náklad stoupal od 120 do 200 výtisků.

Velkou starost dělala technická stránka listu. Měli však náročné štěstí - padl jim do oka i za obět Otakar Martinec, který pak překonával sám sebe. Desítky hodin psal a tiskl. Sotva oči zamhouřil, již nad ním stál "redaktor - diktátor" a už diktoval do stroje. Teprve později se jim ulovilo, když je obklopilo mládí. Při tisku, při roznášece, při drobné ilustraci atd pomáhala tři děvčata: Milena Švehlová, Rajka Togglerová a zvláště nesmírně obětavá Radka Dolenská. K nim se pak připojil i mladý muž Jaroslav Cívín.

Grafická stránka byla Achillovou patou listu. Přepřacovaností ochotného sazeče a impresora v jedné osobě zneužil tu a tam v podobě překlepů nezbytný, všudypřítomný a pověstný šotek tiskařský. Jen 4. číslo bylo díky Dr. Al. Kafkovi na výši i po této stránce. Snad příští rok se zlepší pomoc jičínského Domu osvěty i v tomto směru.

Redakční trojka těšilo, že mohla dodávat list již k snídani, vyjímečně k obědu svým laskavým čtenářům a že šel každodenně jako podšenost, že na Syrovandě se Zpravodaje nikdy ani dočkat nemohli. A jinde to bylo stejné.

Redakční trojka se též těšila, že četní příspěvatelé jí vyrazí už od 2. čísla pero z ruky. Nu, nešlo to tak rychle. Nakonec se však příspěvků nahromadilo tolik, že je nemohla při nejlepším vůli všechny použít. Neputovaly ale do redakčního koše, tímto přežitkem nebyla redakce vůbec vybavena/, ale jako doklady velkého zájmu o časopis přijdou do Šránkova archivu.

Nakonec nezbyvá - na četné žádosti čtenářů - než prozradit nejhlubší redakční tajemství - totiž složení redakční trojky. Tak to provedeme takhle:

Na milou shledanou příští rok se těší:

Karol Bílek

Blanka Švábová

Václav Frýba